

לח:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל

א-ל שבעה שאן לך
כירי אלו כולם שאחה
טוען עליו ה' נתחייב
אחת. ופרט עוד שלש
שלש. הנה ד' חטאות
נתחייב בכפירתו לכאורא.
ואשפיען על מאן דאמר
אכליו נמי מייחייב. והנני
ר' חייא הריבא כהן
ג' חטאות. מירושא הנה
מחשה תועבין אחו וכו' וכו'
להן נתחייב ש"ו חטאות
ג' לכאורא ש"ו אפרטי
מייחייב. דאי הוה מייחייב
אכליו ש' עשרים חטאות
הוה היל למיב' מפרטיהן
ש"ו וכלל לכאורא מהן
ש' חטאות.

ה' היה עשויים. אין הכי נמי דהתני ר' חייא לקמן פ' חמשה תרבעין אוחו במקדו ר' חייא כ' ותחבר דאפרס' מייחב' דקיימא לן ופסחים ע' כיצ' ומיזוקא בלבר. ואסיק' ותשומת' ונגול ואבירה ו] לך שחיב' כ' חטאות. והא' וקאי כ' יוחנן לדברי הכל. הוה מודה פטור הוא. השת' פ"ו שבוות' הריינין וקאסינן

שנאמר וישם העבר את חפצו בידה נעשה כמי

שְׁבוּעָה הדייגין. הא דלא נקט ויהגה באששים ויגשים דמתן לעיל (דף טו:) גבי פקדון משום דמילתא דפשיטא היא ויגשיל לא חזי אלא דלא יומא יולף שְׁבוּעָה הפקדון משְׁבוּעָה העדות: **לאתפוש** הפצא בדייה. מימא דשְׁבוּעָה העדות ודיטוי ופקדון

כשהוא מושבע מפי
 ה' דהוי דומיא דשבעת היינין
 ליצעי צהו אנקוטי חפלא:

האי דיין ראשבע בתפלין ב' ואלע"ג שהשביע אברהם את אליעזר במילה הא אמרין בסמוך לתלמיד חכם לכתחלה בתפלין אי נמי כיון דעדיין לא נטוו יותר הוי כספר תורה לגביהו:

למה הדבר דומה לאדם שאמרו
בית דין אמר לו שבועה שאני לך
שעורין וכוסמין אית ליה דפטא
ליה אביו מי דמי התם בחטין
הכא כבולה מילתא הוא דקא
לי חטין ושעורין וכוסמין שיש
חטין הוא דלית ליה הא שעו
רבין אמר רבי יוחנן לדברי
לדברי חכמים אף כושת ופגם
ר"ש סבר לא שבק איניש
שבק מידי דכי מודה ביה

שְׁבוּעַת הַדְּרִינִין ¹⁰הַטְּעֵנָה
הַהוּדָאָה מִמֵּין הַטְּעָנָה
אֵלָּא פְּרוּמָּה פִּטּוּר יִשְׁתִּי כִּפּוּר
חַיִּיב ¹¹מִנָּה לִי בִידָךְ אֵין לָךְ
מַשְׁמִישׁ דִּינִי חַיִּיב ¹²מִנָּה לֵאמֹר
שְׁתּוּא כְּמַשִּׁיב אֲבִידָה ¹³מִנָּה
נִתְּחִיל לָךְ פִּטּוּר ¹⁴אֵין לָךְ בִּידִי
אֵלָּא כְּעֵדִים לִמְחַר אִמְרֵי לֹא תִּנּוּ
לְיִטְרָא זֶהב יֵשׁ לִי בִידָךְ ¹⁵אֵין
לִי בִידָךְ אֵין לָךְ בִּידִי אֵלָּא דִּינִי
מִן מַטְבֵּעַ אַחַת ¹⁶כֹּסֶף תְּבוּאָה
יְכֹר פִּדְיוֹת לִי בִידָךְ אֵין לָךְ
פִּדְיוֹת ¹⁷מִטְעֵנו חֲמִין וְהוּדָה לִי
לְחִבְרִי כְּבִדִי שְׁמֹן וְהוּדָה לֹא
מִמֵּין הַטְּעֵנָה יִשְׁבַּע וְחֻכְמֵיהּ
נִמְלִיאל רֹאאֵה אֲנִי אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים
בְּקִרְמֻשׁוֹת בְּקִרְמֻשׁוֹת וְכִפֵּר בְּכָלִי

הכלים חייב^ט שהנכסים שאין
לישבע עליהן^{יז} אין נשבעין
וקטן אבל נשבעין לקטן ולחזק
רב משביעין אותו בשבועה
השמים אמר ליה רבינא לרב א
המיוחד אמר ליה אפי' תימא ר
תצא בידה וכדבא דאמר רב
כמי שטעה ברבר משנה וחוזר
כמי שטעה ברבר משנה וחוזר
דבר פפא הלכתא כוותיה דרב
כוותיה דרב פפא דהא נקיש
מיושב^י שבועה בספר תו
שבועת הדיינין^י אף היא

[illegible]

הדרן עלך שבועת הפקדון

שבועת הפקדון פרק חמישי שבועות

או דלמא, ולא קר אפרטא קאי ריש כאן כ': אי ופרוסי, לכל אחד ואחד, ולא קר פסקין ושמונת ד' גול ואחריה; ועיקר קנים איהו סוגיא. ועיקר בעיטתה דה קנים היא ואפי' דנושא ופגם נהי בכלל ספירה. דכל לא אומאי קאמר והנושא ופגם נהי לא ספירה: הא לא דמאי. קשיא דלמי הוא דקמסיק למילתיה:

הדרן עלך שבועת הפקדון

[illegible]

שהיה יכול להענין פניו ולכסור ומדלל
 העני הכי הוא כמשיב אצריה שאינו
 חיב שנועה דלמאמרינן במסכת גיטין
 (דף מח:) המולא מליאל לא ישבע
 מפני חקון העולם: מליאל כר' מניא
 בר אידי. כשלי שנועה העדות (גמל
 ד לה) השבע ולא השבע כר' אפי'
 סימא כנינו. והא דאמר רב בשנועה
 האמורה כמורה: לאספוקי ספאל.
 קאמר או ספר או תפילין כאברהם
 דלחפסיה לאיעיור ברית מילה:
 דאבע כר' אלסי השמים. דבר
 התפסיו ספן נעשה כעוה דכר
 משה. ואפי' דלא מן לה במשה
 שמעתא דרב היא והרי היא דבר
 משה דלמאמר' כסנהדרין (דף ג.)
 דעוה דכר האמוראים חזר ולא
 אמרינן מה עשה עשו ושלם כספר:
 תלמיד חכם. נעש עשו כספר
 תורה. ואפי' דלוקימנא דלא כר
 ספא לכתחלה מיהא ספר תורה
 בעינן. ודבורמינן בטלו הראשונים
 שנועה דלמוריתא לפי עשהה גדול
 ותקנו לגזור עליו ארור בעשרה והא
 אמרין ארור זו שנועה: ס"פ. די לו
 לכתחלה כתפילין מפני כבודו: אף
 היא. לקמיה מפרש מאי כר' בלשונה.
 בכל לשון שאול מבינן
 שנועה כר' אלסי השמים.

שכל שכל

[illegible]

היכי משבעין ליה א"ר יהודה משיבין אותו כשכועה האמורה בתורה שנאמר ואמילו בכניו חייב, ומאי כשכועה האמורה בתורה צריך ליתאמריה לנשבע חסדא כי אמאי תן כענין שיש נדך וגו', וכן אפר רבא א"ר ירמיה ראשע בה' אפלו כי שמיא דרבינא דאחסיס תפיל לנשבע ואשבעיה הכי טעה עלי הלכתא כותיה, אלא כי

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם
1. ואשבעך ב'י אלהי
השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה
לכני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבך.
בראשית כד 2

גליון הש"ס

גמ' אין לך בדי חייב.
פי' גיטין דף יד ע"א תוס'
ד"ה ולא:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]